

Publicerad 2014-02-17 00:27 av Den druckne matrosen

Jag skriver alla lögner på dina fönster nu.

Jag skriver alla lögner på dina fönster nu.

Om fukten inte fryser avslöjas allt jag aldrig sa.

Mina fingrar skälver över det sköra glaset nu.

Imma fångslar dina frågor som aldrig fick nåt svar.

Jag ber dig att förstå min flykt, för jag måste fara nu.

Du sade alltid att du förstod men dina ögon sade annat.

Isen håller inte för oss båda och det är långt till vår.

Ta min plats, jag ber dig snällt, fäll inte någon tår;

för saltet ifrån den evighet du bär på där uti,

smälter samman allt det där jag svor

var en del av allting som var vi.

Jag skriver alla sanningar i sanden nu.

Ett hjärta lättar uti havet tills det slukar allt jag sagt.

Mina händer ber om nåd att få hålla om dig nu.

Längtan leker skoningslöst, likt liemannens lust.

Brisen viner, gormar, gråter om våren nu,

men vintern har bitit fast i mitt hjärtas kalla kust.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Den druckne matrosen med Poeter.se id #39562 innehar upphovsrätten